

Súd: Okresný súd Čadca  
Spisová značka: 1T/93/2013  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313010311  
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2014  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Gylánik  
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2015:5313010311.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu Čadca JUDr. Milan Gylánik na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24.11.2014 v trestnej veci obž. G. Q. trestne stíhaného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona takto

### rozhodol:

obž. G. Q., nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom E. XX, O., okres O., nezamestnaný,

je vinný, že

ako otec detí Q. Q., nar. XX.XX.XXXX a J. Q., nar. XX.XX.XXXX, ktoré sú vo výchove a starostlivosti u svojej matky X. Q., bytom P. K. S. XXX, okres Č., úmyselne riadne na tieto deti neplatil výživné v dobe od 01.06.2012 až doposiaľ, mimo obdobia od 24.7.2012 do 31.10.2012, kedy obžalovaný bol práceneschopný. K vyživovacej povinnosti bol aj zaviazaný rozsudkom Okresného súdu Čadca pod sp. zn. 15P/51/2010 zo dňa 12.01.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.01.2011, a to prispievať mesačne na syna Q. sumou 65,- € a dcéru J. sumou 65,- €, a to vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky detí. Obžalovaný za uvedené obdobie na výživnom dlhuje k rukám matky X. Q.Ď. sumu 2.520,- €; obžalovaný v dobe, keď neplatil výživné, bol aj evidovaný na príslušnom úrade práce, pričom mal k dispozícii aktuálny prehľad voľných pracovných miest, pričom mal v tomto období aj finančný príjem, pričom vedel, že má vyživovaciu povinnosť voči svojím deťom,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného,

t ý m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona.

z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Tr. zák., na trest odňatia slobody vo výmere 7 /sedem/ mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienčne o d k l a d á na skúšobnú dobu v trvaní 2 /dva/ roky.

### **o d ô v o d n e n i e :**

Prokurátorka Okresnej prokuratúry v Čadci doručila súdu dňa 5.8.2013 obžalobu sp. zn. Pv 571/13-4 na obv. G. Q.. Samosudca po preskúmaní spisového materiálu k veci sa viažúcemu vydal dňa 2.9.2013 trestný rozkaz, ktorým obv. G. Q. uznal za vinného v celom rozsahu podľa obžaloby zo spáchania skutku po právnej stránke kvalifikovaného ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. a obvinenému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Obvinený podal odpor proti trestnému rozkazu, ktorý bližšie neodôvodnil. Súd vo veci samej rozhodol rozsudkom dňa 5.5.2014, ktorým opäť obžalovanému uznal v celom rozsahu za vinného a obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere sedem mesiacov so zaradením na výkon restu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný odvolanie na podklade ktorého Krajský súd v Žiline ako súd odvolací uznesením č.k. 3To/127/2014-89 zo dňa 9.10.2014 napadnutý rozsudok zrušil a vrátil okresnému súdu, aby ju potrebnom rozsahu znovu prerokoval rozhodol. V odôvodnení uznesenia odvolací súd konštatoval, že úlohou súdu bude skúma príčiny neplnenia vyživovacej povinnosti zo strany obžalovaného, jeho záujem o zamestnanie sa, objektívne a subjektívne dôvody jeho konania. Hoci skutočnosť, že obžalovaný je bez zamestnania, sama o sebe nemá vplyv na existenciu jeho vyživovacej povinnosti a nezbavuje ho preto trestnoprávnej zodpovednosti za neplnenie vyživovacej povinnosti. Pre trestnú zodpovednosť musí byť preukázané zavinenie. Ak počas choroby príspevok neprevyšuje hranicu sociálnej odkázanosti stanovenú podľa príslušných právnych predpisov, nemožno od obžalovaného dôvodne požadovať plnenie vyživovacej povinnosti.

Samosudca viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vo veci opäť stanovil pojednávanie na termín 24.11.2014, pričom v súlade so zákonom na pojednávanie predvolal obžalovaného G. Q.. Obžalovanému bol termín predvolania doručený dňa 5.11.2014. Súd zároveň obžalovaného vyzval, aby súdu predložil na hlavné pojednávanie doklady preukazujúceho jeho záujem o zamestnanie sa. Obžalovaný G. Q. sa však na termín hlavného pojednávania nedostavil, súd opätovne konštatoval, že lehota u obžalovaného bola zachovaná. V danej trestnej veci súd preto opätovne vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného podľa § 252 ods. 2 Tr. por., nakoľko pre takýto postup mal súd splnené zákonné podmienky. Obžalovaný bol na pojednávanie riadne predvolaný, obžaloba bola G. Q. riadne doručená a aj bez výsluchu obžalovaného na hlavnom pojednávaní a bez jeho súčinnosti pri dokazovaní bolo možné náležite zistiť skutkový stav, teda v takej kvalite, ktorá vylúči dôvodné pochybnosti v rozsahu nevyhnutnom pre spravodlivé rozhodnutie súdu. Danom prípade súd považuje za potrebné uviesť však i to, že obžalovaný požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu práceneschopnosti, ktorá žiadosť súdu v čase jeho rozhodovania známa nebola, nakoľko prostredníctvom pošty bola súdu doručená až po vykonaní hlavného pojednávania a po vyhlásení rozsudku dňa 24.11.2014 o 10:00 hod. (podacia pečiatka podateľne súdu).

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom svedkyne poškodenej X. Q., prečítaním výpovede obžalovaného č.l. 15-18, výpovede svedkov Q. Q. a J. Q. a prečítaním listinných dôkazov tvoriacich obsah spisu a to rozsudku z čl. 2-7, správy z čl. 38-47, odpisu registra trestov č.l. 49, trestného rozkazu - čl. 60-61, odporu z čl. 64, zápisnice z čl. 69-70, úradného záznamu zo dňa 5.5.2014, pripojeného spisu Okresného súdu Čadca sp. zn. 1T/28/2006 z ktorých mal preukázaný nasledovný skutkový stav:

Obžalovaný G. Q. pri výsluchu v prípravnom konaní uviedol, že je otcom Q. U. J. Q.. Vie o tom, že má na deti prispievať výživným po 65,- € mesačne, no túto povinnosť si neplní, nemá peniaze, jeho zlá finančná situácia pretrváva už od júna 2012 a od vtedy bol štyri mesiace PN. Mrzí ho to, že nedokáže platiť výživné, ale nemá z čoho, nevlastní nič, je len čiastkový vlastník rodinného domu, ale okrem neho tam majú podiely jeho mama a súrodenci. V prípravnom konaní do zápisnice uviedol, že sa dlh bude snažiť uhradiť.

Svedkyňa poškodená X. Q. vo výpovedi uviedla, že obžalovaný je jej bývalý manžel. Obžalovanému bola určená vyživovacia povinnosť rozsudkom Okresného súdu Čadca sp. zn. 15P/51/2010 zo dňa 12.1.2011 a to platiť mesačne na dve maloleté deti na každé po 65,- €. Obžalovaný si riadne vyživovaciu povinnosť neplní, Výživné hradí sporadicky. Obe deti naďalej študujú, Q. je študentom II ročníka G. a J. navštevuje V., je študentkou 4. ročníka. Uviedla, že obžalovaný jej dlží na výživnom ku dňu 5.5.2014 celkom 2000,- €. Obžalovaný poslal 25.7.2013 sumu 140,- €, 22.5.2014 100,- €. Ďalej uviedla, že odo dňa pojednávania od 5.5.2014 s obžalovaný na maloleté deti neuhradil nič, ani jedno euro. Dlž na výživnom predstavuje podľa nej sumu 2910,- €, nevedela uviesť, či obžalovaný bol schopný platiť výživné počas svojej práce neschopnosti. U maloletých detí nedošlo k žiadnej zmene, obe maloleté študujú. Uviedla, že poberá náhradné výživné.

Svedok Q. Q. v prípravnom konaní vo výpovedi uviedol, že má vedomosť o tom, že matka podala trestné oznámenie na otca G. Q.. Povedala mu, že si otec na neho ako i sestru J. neplní vyživovaciu povinnosť tak, ako bol zaviazaný rozsudkom Okresného súdu v Čadci. Otec sa o neho nestará, nekupuje mu stravu, oblečenie a ani mu nehradí iné životné náklady.

Svedkyňa J. Q. v prípravnom konaní vypovedala zhodne ako jej brat Q., uviedla, že taktiež má vedomosť o tom, že matka podala trestné oznámenie na otca G. Q.. Otec si neplní vyživovaciu povinnosť tak, ako bol zaviazaný rozsudkom Okresného súdu v Čadci. Otec sa o ňu nestará, nekupuje jej stravu, oblečenie a ani nehradí iné životné náklady.

Súd mal z vyžiadaných správ preukázané, že obžalovaný G. Q. je prihlásený k trvalému pobytu v obci O.. Žije v spoločnej domácnosti s bratom a matkou, nakoľko je rozvedený. Obžalovaný pobral dávky v nezamestnanosti od 12.12.2012 do 11.6.2013. Podľa správy Sociálnej poisťovne Bratislava mal súd preukázané, že obžalovanému bola vyplácaná dávka v nezamestnanosti za mesiac december 112,60€ za mesiac január 2013 174,60 €, za mesiac február 157,60 €, za mesiac marec 174,40 €, za mesiac apríl 168,80 €, celkom v sume 787,80 €. Obžalovaný G. Q. bol od 12.12.2012 evidovaný v evidencii nezamestnaných. Podľa odpisu registra trestov obžalovaný bol doposiaľ päťkrát súdne trestaným, naposledy mu bol rozsudkom Okresného súdu Čadca sp. zn. 1T/28/2006 zo dňa 1.10.2008 uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a dva mesiace so zaradením na výkon trestu do I. NVS, z výkonu ktorého trestu bol podmiennečne prepustený Okresným súdom Levice v júni 2009.

Rozsudkom Okresného súdu Čadca sp. zn. 15P/51/2010 zo dňa 12.1.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.1.2011 bola obžalovanému uložená povinnosť prispievať na výživu detí sumou po 65,- € mesačne, vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky detí.

Prokurátor na hlavnom pojednávaní navrhol obžalovaného G. Q. uznať za vinného s úpravou skutku podľa vysloveného právneho názoru odvolacieho súdu a úpravu sumy dlžného výživného. Vzhľadom na osvedčenie sa obžalovaného v skúšobnej dobe podmiennečne prepustenia navrhol primeraný obžalovanému uložiť trest odňatia slobody s primeranou skúšobnou dobou.

Podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovávať iného, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že obžalovaný svojím konaním naplnil skutkovú podstatu prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona, keď v období dvoch rokov viac ako tri mesiace si úmyselne neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať svoje deti a to Q. a J.. Opätovne súd musí uviesť, že obžalovaný vyživovacej povinnosti mal obžalovaný vedomosť, ktorú skutočnosť potvrdil priamo vo výpovedi v rámci prípravného konania a ktoré skutočnosť sporná v danom prípade ani nebola. Pokiaľ si neplnil vyživovaciu povinnosť v období od 24.7.2012 do 31.10.2012, túto skutočnosť súd zohľadnil a o túto sumu - zníženie premietol i do výrokovej časti skutku. Obžalovaný však žiadnym spôsobom ku dňu rozhodovania a nepreukázal, že obdobie od 1.6.2012 ku dňu rozhodovania mal záujem o zamestnanie sa, ktorá skutočnosť by svedčala tomu, že svojím konaním nezavinil, že nemohol si riadne plniť vyživovaciu povinnosť voči svojim deťom. Toto jeho konanie vedie súd k jednoznačnému záveru, že zavinenie na strane obžalovaného preukázané jednoznačne je, nebolo preukázané, že by sa uchádzal o zamestnanie, alebo že by na jeho strane existovali také skutočnosti, ktoré by mu bránili v zamestnaní sa už i len s prihliadnutím, že skutku sa mal dopustiť od 1.6.2012. Vyživovacia povinnosť rodiča voči deťom vyplýva priamo zo zákona o rodine č. 36/2005 Z. z. a navyše v konkrétnej výške mu bola určená rozhodnutím súdu - rozsudkom Okresného súdu Čadca sp. zn. 15P/51/2010 zo dňa 12.1.2011. Obžalovaný napriek tomu, že o svojej povinnosti vyživovať deti vie, túto povinnosť si neplní. V dobe, keď neplatil výživné bol evidovaný ako nezamestnaný, v tomto období mal i finančné prostriedky, avšak výživné na J. U. Q. neuhradil a pokiaľ úhradu zaslal, ide len zameškané výživné, čiže naďalej na deti neplatí. Obžalovaný za obdobie od 1.6.2012 do 5.6.2013 dlhoval na výživnom sumu 1070 €, ku dňu rozhodovania dlžná suma výživného predstavovala sumu 2520,- €, pričom súd pri určovaní dlžnej sumy výživného zohľadnil úhrady obžalovaného v prospech detí, ktoré zaslal ich matke v celkovej sume 240,- € ako i obdobie jeho práceneschopnosti od 24.7.2012 do 31.10.2012. Vzhľadom na tieto skutočnosti mal súd preukázané, že obžalovaný skutok kladený mu obžalobou za vinu spáchal a preto súd uznal obžalovaného za vinného v celom rozsahu z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., pričom vo výroku skutku zároveň upravil dlžnú sumu výživného ku dňu rozhodnutia.

Súd pri úvahe o druhu trestu a jeho výmere vychádzal najmä zo všeobecných zásad uvedených v § 34 ods. 4 Trestného zákona, z účelu trestu podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona a s prihliadnutím na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Súd u obžalovaného zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona, nakoľko obžalovaný svoje konanie ľutoval, k spáchaniu skutku sa priznal. Priťažujúcu okolnosť súd mal preukázanú podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., bol už za trestný čin potrestaný. Súd preto ukladal trest v zákonnej sadzbe ustanovenej podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. v súlade s ustanovením § 38 ods. 2 Tr. zákona. V danej veci súd riešil ako predbežnú otázku to, že ods. G. Q. sa podľa § 68 ods.4 Tr. zák. v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia Okresného súdu Levice zo dňa 30.06.2009 sp. zn. 4Pp/26/2006 v trvaní 3 roky a 6 mesiacov zo zákona osvedčil, lebo procesný súd do jedného roka od uplynutia skúšobnej doby o osvedčení sa, resp. neosvedčení sa nerozhodol. Táto skutočnosť mala preto i vplyv na trest, ktorý súd obžalovanému následne i uložil. Vzhľadom na závažnosť trestného činu a osobu obžalovaného uložil obžalovanému podmienený trest odňatia slobody vo výmere sedem mesiacov, ktorého výkon obžalovanému odložil na skúšobnú dobu v trvaní 2 /dva/ roky. V danom prípade je súd toho názoru, že takto uložený podmienený trest je trestom primeraným, takto uložený trest má možnosť vplývať na obžalovaného a na jeho prevýchovu a dáva odsúdenému i týmto spôsobom šancu, aby viedol riadny život bez toho, aby sa dopúšťal trestnej činnosti. Uvedený trest považuje súd za spravodlivý a objektívny obraz potrieb individuálnej a generálnej prevencie.

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného,

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku môže obžalovaný a prokurátor podať odvolanie do 15 dní od oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline, pokiaľ sa pred uplynutím tejto lehoty tohto svojho práva výslovne nevzdali.

V rovnakej lehote s obžalovaným môžu podať odvolanie v jeho prospech aj príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh.

Poškodený môže podať odvolanie pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. Včas podané odvolanie má odkladný účinok.